

JOSEPH HILLSTROM (Joe Hill)
1882—1915

JOSEPH HILLSTRÖM

- Luokkasodan Marttyyri -

MARRASKUUN yhdeksäntenätoista päivänä tulee kuluneeksi viisitoista vuotta Joseph Hillströmin (Joe Hill) teloituksesta Salt Lake Cityssä Utahin valtiossa. Marraskuun 19 p. 1915 kello 7.41 aamulla löi se historiallinen hetki, jolloin työväenliikkeen yhden henkevimmän taistelijan elämän lanka katkesi viiden kiväärin kuulun lävistämään Salt Lake Cityn vankilan pihalla.

Joe Hill, jolla nimellä hänet keskuudessaamme parhaiten tunnetaan, oli syytettynä murhasta jota hän ei ollut tehnyt. Kukaan ei usko, eivät edes syyttäjätäkään, että hän oli syyllinen siihen mistä häntä näennäisesti syytettiin. Mutta jokainen tietää, ja kaikkein parhaiten syyttäjät, että Joe Hill teloitettiin sen vuoksi että hän oli kapitalistiluokan vaarallinen vihollinen, sillä hän menestyksellä järjesti, kiihoitti ja opetti kuparin kaivajia Utahissa ja työläisiä kaikkialla missä hän liikkui. Kaikkialla hän järjesti väsymättömällä tarmolla työläisiä taisteluun työnantajiaan vastaan.

Tämän vuoksi viiden kiväärin yhteislaukaus hänen sydämeensä tähdättiin.

* * *

Murha, josta Hillström teloitettiin, tapahtui Salt Lake Cityssä tammikuun 14 päivänä kello 9 illalla, jolloin kaksi naamioitua miestä menivät ruokatavarakauppias John G. Morrisonin kauppaan ja ampuivat Morrisonin ja hänen 17-vuotiaan poikansa.

Ainoa todistaja tässä murhatapauksessa oli murhatun 14-vuotias poika, mutta hänkään ei voinut sanoa tuntevansa Hillströmiä murhaajaksi, paitsi että hän oli saman kokoinen kuin toinen murhaajista. Tämä kuitenkin riitti, sillä eihän kysymys todellisuudessa ollutkaan murhaajasta vaan siitä että Joseph Hillströmin laulut täytyi vaimentaa.

Kolme päivää Morrisonin murhatapauksen jälkeen vangittiin Hillström, joka parhaillaan oli järjestämässä Bingham Canyonin kuparin kaivajia I. W. W.-liittoon.

Joseph Hillström oli syntynyt Ruotsissa Jevla-nimisessä pienessä kaupungissa v. 1882. Ennen Amerikkaan tuloaan hän oli veturin lämmittäjänä rautatiellä ja myöskin merimiehenä Ruotsin ja Englannin välillä kulkevilla laivoissa. Englannin kieltä hän oppi merimiehenä ollessaan ja perusteellisemmin iltakoulussa Göteborgissa.

Amerikkaan, tänne "vapaitten maahan ja urhojen kotiin" hän saapui 20-vuotiaana v. 1902. New Yorkissa hän oli yhden vuoden, tehden kaikenlaisia töitä mitä kulloinkin sattui saada. Tämä ihailtu tasavalta ei näyttänyt erittäin lupaavalta missään suhteessa New Yorkista karsoittuna, joten hän lähti kuuluisaa länttä kohti. Chicagossa hän oli kaksi kuukautta, tehden mitä töitä eteen sattui. Chicago ei myöskään näyttänyt hänelle muuta kuin kaikki huonot puolensa, joten hän lähti jatkamaan matkaansa länteen.

Monien seikkailujen jälkeen hän lopulta pääsi San Pedron kaupunkiin Californiassa. Täällä hän pysähtyi, sillä nyt hän oli lännellä ja Amerika oli sellainen kuin se oli, joten kierteleminen ei luvannut sen parempaa. Kolme vuotta hän asui San Pedrossa, tehden enimmäkseen satamatöitä.

Näihin aikoihin hänen henkevät kykynsä alkoi tulla tunnetuksi, huonattavammin ehkä Southern Pacific rautatielakon aikana, jolloin hän lakkolaisten seurassa ollessaan teki kuuluisan "Casey Jones"-laulunsa, joka koski mainittua lakkoo. Itse hän ei pannut tälle laululle, enempää kuin muillekaan lauluilleen, mitään suurempaa huomiota. Hän sepitti lauluja, lauloi niitä toveripiirissään pianoa soittaen, sillä hän oli myöskin etevä pianon soittaja. Sangen harvoin hän edes niitä kirjoitti puhtaaksi. "Casey Jones"-laulu kuitenkin todisti hänelle itselleenkin että hän oli luotu laulajaksi, sillä rautatielakkolaiset kehoittivat häntä kirjoittamaan tämän laulun, että sitä voitaisiin kortille painettuna myydä

lakkolaisten hyväksi. Tähän hän suostuikin ja niin tänä mukaansa tempaava laulu levisi ympäri maan.

Itse hän kuitenkin unhoitti tähän tämänkin laulunsa, kunnes eräs teatteriscurve saapui San Pedron, ollen heidän ohjelmansa päänumerona ja kaikkialla suosiota saavuttanut "Casey Jones."

Kuulijain joukossa oli myöskin I. W. W:n San Pedron paikallisosaston kirjuri, joka ei hukannut aikaa etsiäkseen käsiinsä laulun tekijän ja vetääkseen hänet siihen ilmapiiriin missä hän sittemmin niin loistavasti kunnostautui ja lopuksi antaen henkensäkin sen hyväksi.

Joseph Hillström liittyi mielellään järjestöön ja siitä alkoi hänen monipuolinen työnsä järjestön hyväksi. I. W. W:ssä hän tuli heti yleisesti tunnetuksi, ei ainoastaan laulujen tekijänä mutta ennenkaikkea taistelijana, järjestäjänä.

* * *

Joe Hill oli synnynnäinen agitaattori ja työläisten järjestäjä. Jo ennen järjestöömme yhtymistäänkin hän otti osaa useihin lakkotaiteluihin ja joutui aina niiden keskeisimmäksi henkilöksi rohkeutensa ja taitavuutensa vuoksi. Useasti hän oli työpaikallaan viimeiseen asti lakon syntyessä, mutta kun hän sieltä tuli, niin hän tavallisesti toi sieltä pois viimeisetkin miehet.

Aina ja kaikkialla hän painosti järjestäytymisen merkitystä. Vielä viimeisenä hetkenäänkin, seisossaan teloittajain kiväärien edessä, hän lähetti tovereilleen viimeisen tervehdyksensä, kieltäen heitä suremasta mutta sensijaan järjestymään entistä tiiviimmin.

Valtaluokka ei voinut sietää Joe Hillin voimakkaita taisteluun kehoittavia lauluja. He surmasivat hänet samaten kuin he surmasivat italialaisen vapaustaistelijan Giordano Brunon ja Dolceinon kuusisataa vuotta sitten, niin kuin he surmasivat John Ballin ja Wat Taylerin Englannissa ja John Brownin Philadelphiassa, joka taisteli toistasataa vuotta sitten kasvatus ja opetusoikeuksia; niin kuin he surmasivat Spiecen, Pearsonin, Fischerin ja Engellin Chicagon Hay Marketin jutun johdosta; niin kuin he ovat surmannect satoja ja tuhansia työväenluokan vapauksien puolesta taistelevia kaikissa maissa.

Mutta Joe Hillin laulut yhä edelleenkin lämmitävät ja innoittavat työväenluokan vapautustaistelua harrastavien työläisten sydämiä. Hänen laulunsa pysyvät kuolemattomina ja niitä lauletaan kaikkialla missä työn ja pääoman välillä taistelua käydään.

Marraskuun yhdeksäntenätoista päivänä olisi Amerikan työväenluokalla ja koko maailman työväenluokalla syytä muistella Joe Hillin antamia seuraavia ohjeita:

Jos tahdot et' vapaus orjien ois,

Käy taistohon

Suur' Unioon!

Jos tahdot et' kurjuus poistuisi pois,

Lail' miehen sä käy taistohon.

Siinä voima, on voima

Kun kaikin astutaan,

Taisteloon,

Unioon.

— Se on voima, on voima

Jolla hallitaan,

Maan aarteet me voitetaan.

